

Boerenkool met worst

Plattelandskomedie in drie bedrijven

door

M. DE BILDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BOERENKOOL MET WORST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **M. DE BILDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

JANNIE LANDSTRA - boerin, ongeveer 45 jaar

LINDA - haar dochter, ongeveer 20 jaar

OMA - haar moeder, 70 jaar

HANNES - medewerker op de boerderij, 25 tot 30 jaar

BEREND DE BOER - oude sjacheraar, 70 jaar

BE DONDEREN (BERTHA) - zijn buurmeisje, ongeveer 30 jaar

JONKHEER PIERRE VAN HANEKAM TOT KABELHOF - 25 tot 30 jaar

CONNIE VAN DEN BERG - zijn vriendin, ongeveer 22 jaar.

In de eerste twee bedrijven is Berend zeer armoedig en sjofel gekleed, liefst met een baard van enige dagen. Een onbehouwen man die zich van God noch gebod iets aantrekt. In het derde bedrijf is hij netjes gewassen en geschoren en zeer opzichtig gekleed. (op z'n Amerikaans)

TIJDSBEPALING:

Eerste bedrijf: Een zomerse ochtend rond koffietijd.

Tweede bedrijf: Twee dagen later, 's middags

Derde bedrijf: Vier dagen daarna, 's middags

DECOR:

Woonkamer van een boerderij. Inrichting naar keuze.

Midden achter een deur naar gang en voordeur. Rechts deur naar keuken en bedrijfsgedeelte. Links een deur naar de mooie- of pronkkamer.

EERSTE BEDRIJF

's Morgens, koffietijd. Jannie zit bij de tafel. Linda komt met de post binnen.

JANNIE: Is er nog wat bijzonders bij?

LINDA: Ik zal eens kijken. Allemaal folders en reclame, van die troep krijg je nog wat. Hé, er zit ook weer een brief van onze vaste briefschrijver uit 's Gravenoord tussen.

JANNIE: Je hoeft niet te raden wat hij schrijft. Die vent betaalt zich blauw aan papier en postzegels. Laat maar eens kijken, er zal niet veel nieuws in staan. *(opent enveloppe en leest, Linda leest mee)*

LINDA: Er staat toch wat nieuws in moeder. Hij begint nu te dreigen: "...gezien voorgaande, verzoeken wij u om het achterstallige pachtbedrag binnen drie weken te fourneren c.q. over te maken, anders zien wij ons gedwongen andere maatregelen te nemen..."

JANNIE: Hij neemt maar, dat geld hebben we op het ogenblik niet. Vervelende klier, met zijn vader hebben we nooit problemen gehad, ie toonde alle begrip als het geld soms wat te laat werd overgemaakt.

LINDA: Nee het is er niet beter op geworden dat die is overleden. Mijnheer de Jonkheer junior schijnt een geldwolf te zijn of zit inmiddels krap bij kas.

JANNIE: Dat kan haast niet, als je weet wat voor bezittingen de oude mijnheer had, hij was stinkend rijk.

LINDA: Zoonlief zal wel denken dat hij zich alles kan veroorloven, als je zoveel hebt, denk je misschien dat het niet op kan.

JANNIE: Daar komt hij dan wel achter, misschien leeft hij al op te grote voet. In ieder geval, op de pacht zal hij nog even moeten wachten en om dat dreigen kan ik me nog niet druk maken. *(kijkt nog eens in de brief en gooit hem dan op tafel)*

LINDA: En nog is die klungel van een Hannes er niet. Het is geen manier, de halve morgen is bijna om. Ik zal het hem inpeperen.

Hevig gestommel achter deur midden. Hannes op. Hij strompelt binnen met een lap om zijn hoofd, kan bijna niet uit zijn ogen zien, ploft in een stoel.

JANNIE: Zo is mijnheer daar eindelijk, 't zal tijd worden.

HANNES: Eh...ja...Oooo...ik heb de hele nacht geen oog dicht gedaan...Ben tegen een overstekend paard opgebotst...Vreselijk kiespijn...Ben ook gevallen...Alles doet zeer...Dat loslopend rotbeest.

LINDA: Idioot, paarden lopen niet los en steken niet over.

HANNES: Nou ik weet het zeker...Dat stomme beest had een hele grote ruige kop...Die schudde heen en weer...

JANNIE: Kletspraat. Je hebt een nachtmerrie als een hengst gehad.

HANNES: Ik heb niet geslapen...geen merrie, geen hengst...Als ik niet slaap kan ik toch niet dromen...

LINDA: O ja dat kan best hoor, sommige mensen dromen overdag. Jij droomt nu ook, je droomt dat je kiespijn hebt.

HANNES: Nee dat is echt...ooooo wat een pijn.

LINDA: Het is verschrikkelijk, ik ben er beroerd van. Ik zal gauw een paar aspirientjes voor je halen. Dit is een zeer ernstig geval. *(rechts af)*

HANNES: Aspirientjes bah...Ik moet die vieze dingen niet, krijg last van mijn maag van die rot troep.

JANNIE: Dan drink je er maar wat melk achteraan, zo kan het ook niet langer. Wacht ik zal de tandarts bellen. *(naar telefoon)*

HANNES: Nee, nee, geen tandarts, dat is een verschrikking...Het wordt al wat beter...Ook geen melk, dat is voor baby's.

JANNIE: Precies, en jij stelt je aan als een baby dus.

LINDA *(op, met duidelijk zichtbaar een natte spons)*: Ziezo daar is de dokter al. Nu even flink wezen. *(rukt de doek van zijn hoofd, knijpt de spons er bovenuit de wrijft hem er dan mee in zijn gezicht. Hannes protesteert hevig)* Dit lijkt me in de gegeven omstandigheden een beter middel dan aspirientjes. Ik weet namelijk wat je gisteravond hebt uitgespookt en wanneer je vanmorgen bent thuisgekomen.

HANNES: Wat moet dat..Ooo mijn arme hoofd.. Thuis, ik was de hele avond thuis, ik...

LINDA: Nee mannetje jij was niet thuis, jij was naar de vrijgezellenfuij van een van je vrienden die volgende week trouwt.

JANNIE: En volgens de geruchten was je na het feest niet meer helemaal brandschoon, of beter gezegd ladderzat.

HANNES: Helemaal niet....ik ben...Nou dan kan ik die kiespijn ook wel afschaffen, hoef ik ook geen aspirientjes en geen tandarts. Hoe weten jullie...Maar ik ben wel gevallen. *(pakt de doek en droogt zich wat af)*

LINDA: Ook dat weten we al lang.

JANNIE: Ja en eh...was er ook niet een optocht?

HANNES: Ik weet niks van een optocht...maar wie heeft....

JANNIE: De chauffeur van de rijdende melkontvangst was hier vanmorgen. Hij is een tijdje achter je aangereden toen je naar huis probeerde te fietsen. Hij durfde je niet in te halen want je had de hele weg nodig.

LINDA: Eerst ben je twee keer langs een lantaarnpaal geschampt en

daarna pardoos tegen een boom gereden.

JANNIE: De chauffeur heeft nog gevraagd of je wat mankeerde en of hij je thuis moest brengen, maar je zei: Nee hoor, mij mankeert niks, ik wacht gewoon totdat de optocht voorbij is, dan wordt het wel rustiger op de weg.

LINDA: Hij wilde je daar eigenlijk niet laten zitten maar je dacht er niet aan om op te staan. Toen is hij maar verder gegaan met zijn werk... Sommige mensen werken ook 's morgens al, weet je.

HANNES: Ja dat zal wel...Ik heb geen mens gezien, die man fantaseert....Ik geloof wel dat we lol hebben gehad....Het is goed dat mijn vriend vandaag nog niet trouwt....Hij zou er vanavond niks van terecht brengen....hij lag helemaal voor pampus....Ik wou ook wel gaan liggen.

LINDA: Dat had je gedacht, maar daarvoor ben je hier niet vriend.

HANNES: Nee...ik zal wel aan het werk moeten zeker.

JANNIE: Nou als dat zou kunnen.

HANNES (*staat moeizaam op*): Ik heb nooit geweten dat mijn kop zo zwaar was...wel honderd pond. Ik weet ook niet wat ik nu moet doen.

JANNIE: Maar ik wel. De man van de K.I. komt straks. Haal Bontje Zevenentwintig uit het land en breng haar in de schuur.

HANNES: Ja dat is goed.... Wie zei je?... Wie is Bontje Zevenentwintig?

LINDA: Och stommeling, dat is toch een van de koeien. Je hebt zelf al een paar keer gezegd dat ze tochtig is.

HANNES: Ja, ja, 't komt me niet vreemd voor. (*gaat naar deur midden en mompelt*) Bontje Zevenentwintig.... tochtig... Bontje Zevenentwintig....

JANNIE: Je kunt hier wel langs naar achteren, je hoeft niet per se door de voordeur.

HANNES: Nee natuurlijk niet maar.... ik geloof dat mijn klompen voor staan.

LINDA: Als ik het goed gezien heb, heb je schoenen aan.

HANNES: Verrek ja... 't zijn mijn zondagse... hoe kan dat nou. Ik heb toch wel mijn werkkleren aan... (*naar deur rechts*)

JANNIE (*als Hannes bij de deur is*): Er lopen geen paarden bij de koeien in het land. Je hoeft niet bang te zijn.

HANNES: Nee, nee. (*rechts af*)

LINDA: 't Zal mij benieuwen of we vandaag nog een koe in de stal krijgen en vooral welke koe.

JANNIE: Eerst maar eens afwachten. Hij is nog niet al te helder. Nou ja, we moeten hem vandaag maar een beetje ontzien.

LINDA: Ik zal eens even stiekem achter kijken of hij het land kan vinden waar de koeien lopen. (*rechts af*)

JANNIE (*leest de brief nog eens*): Misselijke vent. Ik heb hem uitgebreid geschreven hoe de zaken er voor staan, daar zou hij toch 'n beetje begrip voor moeten hebben. Maar nee hoor, mijnheer schrijft een dreigbrief. (*gooit brief op tafel*)

BEREND (*op, door deur midden. Hij is zeer sjofel gekleed, is op sokken en heeft een vuilniszak met inhoud bij zich*): Goedemorgen. Mooi weer vandaag. (*gaat meteen zitten*) Hè, hè, ik ben de hele nacht in touw geweest, dan kun je toch merken dat je geen twintig meer bent.

JANNIE: Ook goedemorgen. Wat moest jij vannacht en wat moet je nu hier?

BEREND: Niks. Vannacht moest ik bij de streek langs om te zien of er wat van mijn gading bij het grof vuil stond. Je staat er versteld van wat de mensen soms aan de weg zetten.

JANNIE: En was er nog wat bij?

BEREND: O ja, genoeg wat ik nog kan gebruiken of waar nog handel in zit. En nu heb ik dorst. Ik dacht misschien heeft Jannie nog een bakje koffie voor een arme sloeber.

JANNIE: Je kunt thuis toch koffie drinken?

BEREND: Dat zou kunnen, maar ten eerste moet ik dan zelf zetten en ten tweede is het bij een ander voordeliger.

JANNIE: Je verandert ook nooit. Altijd op de schobberdebonk. De mensen in het dorp praten er soms over.

BEREND: Die kletsen altijd, maar dat is niet erg. Zolang ze nog over je praten ben je er nog. Als ze in zwarte pakken met je gaan sjouwen wordt het 'n andere zaak. Het heeft trouwens één voordeel, dan ben je meestal een goed mens geweest. Maar eh hoe komt het, ik zit nog steeds op een droogje.

JANNIE: Ik zal de hand maar weer over het hart strijken. Er is nog koffie en ik lust zelf ook nog wel wat. (*af rechts*)

BEREND (*ziet de brief en gaat hem lezen, zit even te denken, legt de brief op tafel en noteert iets op een kladje dat hij bij zich steekt*). Sjonge, sjonge, meer dan dertigduizend gulden pacht per jaar. Dat is een boel geld en over een paar maanden is er alweer een termijn verlopen. Boer zijn is tegenwoordig ook niet alles. (*Jannie op, met de koffie*) Ha, daar was ik wel aan toe. (*giet koffie in schoteltje en slurpt gulzig*)

JANNIE: Fatsoen is je nog steeds vreemd. Je kunt horen en zien dat je nooit getrouwd bent.

BEREND: Waarom zou een mens trouwen, je komt zo ook wel aan je trekken. Ik ben tenminste mijn hele leven nooit iets tekort gekomen, onder niet en boven niet. Nee ik mag niet mopperen.

JANNIE: Dat is dan maar mooi.

BEREND: Ik vind het zo maar wat een kaal bakkie, komt er niet een stukje koek bij? Mijn maag knort als een varken.

JANNIE: Mooi laten knorren, je mag al blij zijn dat je koffie krijgt.

BEREND (*wijst op de brief*): Dat is niet zo'n plezierig bericht hè?

JANNIE: Wel grote smeerlap, heb jij die gelezen?

BEREND: Natuurlijk, hij lag daar open en bloot, zeer uitnodigend en een mens moet op de hoogte blijven.

JANNIE: Rot vent, jij hebt niets met een ander zijn post te maken en wee je gebeente als je het verder vertelt.

BEREND: Zit daar maar niet over in, het is zo al beroerd genoeg. Hoe denk je je er uit te redden? Ik neem aan dat je het geld niet hebt, anders had je wel betaald, zo goed ken ik je wel.

JANNIE: Natuurlijk heb ik dat niet. Met alle regels en wetten kun je op een boerderij geen cent meer verdienen. En hoe ik mij er uit red? Dat zien we wel, misschien is er met die vent te praten, met zijn vader kon je alle kanten uit.

BEREND: Als ik de brief goed gelezen heb, kan dat met deze eigenwijze snotneus wel eens moeilijk worden. Maar er is een oplossing.

LINDA (*op*): Hoi Berend, honger en dorst zoals gewoonlijk? Nou moeder, Hannes is in ieder geval op de goede weg. Of hij nu ook nog terug komt met de goede koe, dat is nog even afwachten.

JANNIE: Ik heb mijn twijfels, hij was niet al te helder. Maar eh die oplossing Berend, daar ben ik zeer benieuwd naar.

LINDA: Welke oplossing, wat zou Berend op moeten lossen?

JANNIE: Die smiecht had het lef om de brief van de jonkheer te lezen. Het geld is er niet, maar hij zegt dat hij een oplossing weet.

BEREND: O ja, het is zeer eenvoudig. Je bent nog een pront wijf en ik mag je. Trouw met mij.

JANNIE: Wààt? Met jou trouwen? Ik? Hoe is het in je bovenkamer?

LINDA (*schiet in de lach*): Jij wilt met moeder trouwen? Ouwe kapotte klerenhanger, hoe haal je het in je hoofd. Je had haar vader kunnen zijn.

BEREND: Inderdaad, als haar moeder het indertijd gewild had, maar dat is een ander verhaal. Ik bedoel gewoon een verstandshuwelijk. Desnoods wil ik nog wel over aparte slaapkamers prakkizeren... Alleen als het moet natuurlijk.

JANNIE: Idioot. Je neemt een loopje met mij.

BEREND: Ik zou niet durven. Nee hoor, ik ben bloedserieus.

LINDA: Aparte slaapkamers, alsof dat er wat toe zou doen. Je denkt toch niet dat je nog iets kunt presteren wel? Moeder, ik denk dat hij niet eens weet hoe het moet.

JANNIE: Nou... als je hem hoort. Hij zegt dat hij nooit iets tekort is gekomen.... Dat kan natuurlijk grootspraak zijn, maar toch.... Het lijkt me beter om het niet uit te proberen.

BEREND: Meid, meid, je weet niet wat je daardoor komt te missen. Ik zou je stapels brieven vol dankbetuigingen kunnen laten zien, sommigen zelfs met smeekbeden of ik nog eens terug wilde komen.

LINDA: Brieven van vijftig jaar geleden zeker... Sjonge, sjonge, als ik dat zo hoor zou ik bijna geneigd zijn om de proef eens op de som te nemen.

JANNIE: Dat zou ik die oude stumper niet aandoen meisje. Het zou zijn dood kunnen worden.

BEREND: Ik heb het er voor over. Trouwens ik heb er mijn hele leven al rekening mee gehouden. Dokter zei zeventig jaar geleden al hoofdschuddend: Zo te zien leeft het, maar het is geen blijvertje. Konklusie: Hier zit een medisch wonder, nog bruisend van levenslust en nog barstensvol scheppingsdrang.

LINDA: Nu weet ik waarom hij trouwen wil moeder, hij heeft last van de vrolijkheid, tenminste dat maakt hij zichzelf wijs. Laat hem maar in die waan als hem dat gelukkig maakt.

BEREND: Met dat al heb ik nog steeds geen antwoord op mijn vraag Jannie. Jullie kletsen er maar wat omheen en daar komen we niet verder mee. Wil je of wil je niet, als je niet wilt vraag ik Linda.

LINDA: Denk je dat die zo'n oude sok wil. Nee mannetje, als ik een vent neem, zal het een zijn die met vrouwen weet om te gaan.

BEREND (*staat op*): Ik zal je bewijzen dat ik donders goed met vrouwen weet om te gaan. (*naar Linda toe*)

LINDA (*vlucht weg, Berend haar achterna*): Je houdt je handen thuis hoor, ik heb geen behoefte aan jouw attenties. Moeder! Zeg er eens wat van.

JANNIE: Ik kijk wel uit, zolang hij met jou bezig is heb ik geen last van hem. Bovendien denk ik dat je wel op jezelf kunt passen, dus red je er maar uit.

LINDA: Goed dan. (*gooit of schopt de vuilniszak naar Berend, waardoor deze struikelt*)

BEREND (*overeind komend*): Eén nul voor jou en ik las meteen een korte adempauze in. Een oud man als ik moet de zaak nu ook weer niet overdrijven.. Ik heb er wel dorst van gekregen.

JANNIE: Dat zal wel, jij bent nooit zonder dorst... Stel nu eens dat ik ja zou zeggen, het is onwaarschijnlijk maar het zou kunnen. Hoe dacht jij dan het probleem van de pachtschuld op te lossen. Jij hebt immers ook geen nagel om je gat te krabben.

BEREND (*lacht*): Dat dacht je maar. (*legt been op tafel met een sok*)

waar alle tenen uitsteken) Ik loop niet voor niks met kapotte sokken. De hele heb ik met wat kleingeld erin thuis veilig weggestopt, voor eventuele indringers.

LINDA: Daar hoef jij niet over in te zitten. Geen weldenkend mens haalt het in zijn hoofd om dat zwijnehok van jou binnen te gaan. Stel je voor, zo'n vlooiement.

BEREND (*begint hevig te scheuken en te krabben*): Als iemand denkt dat er wat te halen is, telt hij een vlooiementje meer of minder niet, dan heeft hij er wel een uurtje krabben voor over.

JANNIE: Man houd op met dat gescheuk, ik krijg ook al jeuk. Je lijkt wel een aap.

BEREND: Dat zei mijn vader ook toen hij voor het eerst in de wieg keek. Er is er zeker eentje mee op stap gegaan vanmorgen. Ze weten anders donders goed dat ze de tent niet uit mogen. Pas op! Daar gaat hij. (*springt als een aap op handen en voeten over de vloer achter een denkbeeldige vlo aan*) Ik moet hem hebben! Die krengen zijn duur tegenwoordig. Zou hij hier in gesprongen zijn misschien? (*pakt de zak*)

LINDA: Wat voor troep heb je daar nu weer in?

BEREND: Kleren, die heb ik gevonden. (*leegt zak op tafel*)

JANNIE: Heremijntijd wat moet je daar in vredesnaam mee?

BEREND: Er is misschien iets bij dat ik nog kan gebruiken. De zak stond aan de weg, ik zal maar niet zeggen bij wie.

LINDA: Hoe krijg je het in je kop om hem dan maar mee te nemen, hij zal voor het Leger des Heils bestemd zijn geweest.

BEREND: Voor armlastige personen dus. Nou volgens jullie ben ik dat ook, dus zijn die kleren toch nog goed terecht gekomen.

JANNIE: Idioot. Stop die rommel weer in de zak en breng hem terug.

BEREND: Rommel? Moet je weten wie hem aan de weg heeft gezet, 't is elitegoed. (*bekijkt de kleren*) Sjonge dat is nog een knap zwart jasje, zoëen heb ik voor de zon- dag niet eens. Jammer, ik zie geen broek. Kijk nou eens, dat is wat voor de zomerdag. (*houdt een fel gebloemde bermuda-short omhoog*) Die ga ik passen. (*begint zijn broek los te maken*)

JANNIE: Ben je besodemieterd, geen gedonder hier.

BEREND: O, ben je bang dat je verkeerde gedachten krijgt? Ach ja, je bent ook al zo lang zonder man, 't is begrijpelijk hoor... Of is het misschien omdat er een kind bij is. Nou stil maar, ik ga wel even naar de gang.

LINDA: Kind? Wat denk je wel, ik ben meerderjarig, ik weet van Abraham en de mosterd en je verwacht toch niet dat ik van jou opgewonden zou raken?

BEREND: Je weet maar nooit en ik wil je niet in verlegenheid brengen.
Voor alle zekerheid ga ik maar even achter de deur. Ho, dat moet ook mee. *(pakt het jasje)*

LINDA *(heeft tussen de kleren een dameshoed gevonden)*: Wacht hier is nog iets, dat past er misschien ook goed bij.

BEREND: Net wat ik zocht. *(zet hoed op)* Een beetje aan de grote kant, mevrouw had zeker een dikke kop. Mochten jullie die vlo nog tegenkomen, vang hem voor me, maar hij mag niet dood. *(af met jas, broek en hoed)*

LINDA: Als die zijn verstand krijgt wordt hij gek. Zou hij dat spul werkelijk aantrekken?

JANNIE: Hij is er toe in staat. Toe, zit niet zo in die kleren om te graaien, je weet niet wie ze aan heeft gehad.

LINDA: Nee en ook niet of er nog meer vlooiën inzitten.

HANNES *(op van rechts. Blijft bij de deur staan)*: Eh Jannie

JANNIE: Wat nou weer? Heb je de koe in de stal?

HANNES: Nou eh nee Dat stomme beest is weggelopen.

LINDA: Weggelopen? Hoe kan dat nou? Je kunt toch wel een koe vasthouden. Er zit aan beide kanten wel een handvat.

HANNES: Jazeker, ik had haar ook wel vast, maar ik struikelde over een kip, toen liep ze weg. Ik heb nog geroepen maar ze kwam niet.

JANNIE: Welja, als je niet tegen een paard opbotst, dan struikel je wel over een kip. Waar is dat beest nou?

HANNES: Onderweg naar het dorp. Ze zal wel om een stier zoeken.

LINDA: Idioot! Dat kan toch niet.

JANNIE: Gesodemieter altijd. Kom mee allebei, dat beest ophalen.
(allen af rechts. Deur blijft iets open staan)

BEREND *(op midden. Heeft jas en korte broek aangetrokken en hoed op. Korte broek over een lange onderbroek. Grote rode zakdoek hangt uit een jaszak)*: Nou daar is ie dan, wat vinden jullie... Verrek er is niemand. *(loopt naar keukendeur rechts)* Ook niemand. *(staat te snuiven)* Het ruikt er lekker.... En jij knort nog steeds hè. Nou stil maar, we zullen zien of we er iets aan kunnen doen, misschien valt daar wel iets te bikken. *(af rechts. Na korte tijd terug met een gehaktbal die kennelijk nog heet is. Hij neemt hem van de ene hand in de andere)* Die bal is nog knap warm. *(zet kopje van schotelje en legt de bal er op, likt zijn vingers af neemt schotelje en begint hevig te blazen)* Hij zal er toch aan moeten geloven voor er iemand binnen komt. *(wil een hap nemen en net op dat moment komt Oma op)*

OMA *(op midden)*: Goedemorg... Allemachtig... 't is Berend. *(Berend wil de hele bal in zijn mond steken, stikt er zowat in, zoekt zijn zakdoek, foetert omdat die niet is waar hij hoort, vindt hem dan, hoest*

en rochelt de bal erin en steekt zakdoek en bal in z'n zak) Wat heb jij nou?

BEREND: De kinkhoest, dat hoor je toch. Mens wat doe je hier?

OMA: Nou, ik mag toch zeker wel in het huis van mijn dochter komen. Wat is dit hier allemaal, heb je de klerenkasten overhoop gehaald? En wat zie jij er potsierlijk uit, wat heeft dat te betekenen.. Die onderbroek mag ook wel eens in de was.

BEREND: Dat zijn kleren, die komen niet uit een kast maar uit een zak. Ik heb er wat van aangetrokken voor het dorpsfeest.

OMA: Bij mijn weten is er geen dorpsfeest.

BEREND: Nog niet, maar als ik zo het dorp in ga, hebben we in de kortste keren feest. En wat die onderbroek betreft, die heeft zo'n kleur.

OMA: Maak mij wat wijs, ik ken je. En vertel me dan nu maar eens wat je in de zak van dat jasje hebt gemoffeld.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto